

selv har gjort nogle erfaringer med mure og deres virkninger.

Genèveaftalen har været inddraget i debatten. Jeg anser Genèveaftalen for at være et meget vigtigt dokument. Det nye og det gode ved Genèveaftalen er, at den opstiller realistiske endemål, som man kan arbejde hen imod. Genèveaftalen erstatter ikke køreplanen for fred, men komplementerer og supplerer køreplanen for fred.

Fra dansk side skal vi arbejde aktivt for at udnytte alle muligheder for at skabe bedre dialog mellem Israel og Israels naboer. Den danske regering skal fortsat støtte alle den type initiativer. Vi har gjort det før omkring Louisianainitiativet, og jeg vil stærkt opfordre til, at man undersøger alle muligheder for, at Danmark her kan spille en rolle for at fremme en dialog, der kan tjene til at berede vejen for en fredeligsgørelse.

Udenrigsministeren var i sin tale inde på det særlige problem, og det har flere andre jo også været, med eksporten fra Israel, eksporten, der også hidrører fra besatte områder og bosættelserne. Ministeren sagde:

»Regeringen vil arbejde for at sikre, at vi ikke igennem associeringsaftalen med Israel bidrager til en økonomisk konsolidering af bosættelserne. Varer importeret fra bosættelser kan ikke opnå præferencetold.«

Det er jeg aldeles enig med ministeren i. Det er klart, at der selvfølgelig her er tale om et politisk problem, men der er jo først og fremmest tale om et handelspolitisk problem. Der er tale om, at EU selvfølgelig må kræve, at handelsaftaler respekteres. Det drejer sig om at kunne respektere indgåede handelsaftaler, og det må EU insistere på.

Kl. 11.40

I første omgang er det jo Kommissionen, der skal gøre det. Det er jo inden for Kommissionens kompetence, og det bør være en dansk opgave at presse på så meget som muligt over for Kommissionen, for at dette arbejde fuldføres med stor klarhed og energi. Vi kan ikke bare se til, at indgåede handelsaftaler på dette punkt ikke respekteres.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at der har været meningsforskelle i dagens løb, og det er naturligt nok, men det overvejende indtryk af dagens debat er jo, at der er stor enighed i salen her om de hovedsynspunkter, som man må anlægge på konflikten her og nu.

Jeg vil gerne sige til hr. Jesper Langballe, som brugte udtrykket politikeroptimisme, at jeg i

hvert fald ikke har nogen politikeroptimisme om udviklingen i konflikten. Men selv om man ikke er særlig optimistisk og ikke rigtig kan se lyset i øjeblikket, så er der jo ikke noget alternativ til fortsat hårdt arbejde for at skabe fredeligsgørelse.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Der var et afsnit i hr. Niels Helveg Petersens ordførertale, som jeg syntes rummede mere retorik end substans. Det var afsnittet om mure, hvor det fremgik, at De Radikales ordfører ikke bryder sig om mure sådan i al almindelighed og analogiserede med Berlinmuren. Der er jo en forskel på en mur, hvorved man vil holde sin egen befolkning indespærret i en koncentrationslejr, og så en mur, det gælder f.eks. også de havemure, vi laver hjemme hos os selv, som skal holde voldsmand og dumme drenge på æbleskud ude af haven.

Jeg vil spørge hr. Niels Helveg Petersen, om han dog ikke er enig med mig i, at det vigtigste ved en mur er, at den står i skel.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Som vi ved, er det ulovligt at bygge uden for skellet. Jeg lagde også meget mærke til, at hr. Jesper Langballe kritiserede muren netop ud fra det synspunkt, at grænsedragningen for muren var absolut uacceptabel der, hvor den er planlagt opført.

Jeg sammenlignede ikke Berlinmuren med denne mur. Jeg sagde: Israelerne må forstå, at der især i europæeres øjne er en farlig symbolik i mure, og det synspunkt vil jeg gerne fastholde.

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi videre i ordførerrækken, og den næste er hr. Søren Søndergaard.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes, der er grund til at slå fast, at når man er i Israel, så er alt jo ikke negativt. Det er utrolig vigtigt for mig i hvert fald at bruge denne her lejlighed til at sige, at det mod og den ukuelighed, man finder blandt israelske fredsaktivister, er al mulig beundring værd og er et mod og en ukuelighed, man ikke finder mange andre steder i verden.

Hvad enten det gælder at stille sig til rådighed for at forsvare palæstinensiske olivenlunde, som er ved at blive revet op med rode af israel-